

ДУХОВНИ РАЗМИСЛИ

Павел Кънев

Продължава от миналия брой

Мойсей трябваше да бъде водач на особен народ - народ, прекарал повече от 200 години под тежко робство; народ, който не бе успял да запази напълно вярата си в Бога на бащите си. Който, борейки се за правата и свободите си, бе станал непокорен.

Направи опит да предприеме освобождаването му. "А във времето, когато Мойсей порасна, излезе при братята си и гледаше теглилата им. И видя някой си египтянин, че биеше един евреин, един от братята му; и като поразгледа насамнатам и видя, че няма никой, уби египтянина и го скри в пясъка." (Исх. 2:11,12)

Оказа се, че придобитото дотогава образование не му беше достатъчно. То можеше да го ползва като фараон, преследващ обикновени, човешки цели, например разширяване на територии, задържане в подчинение на народи, трупане на богатства, слава и почести, строеж на величествени гробници, служене на фалшиви богове. Но не можеше да му помогне да изпълни задачата, която Бог щеше да му постави. А тя беше - да освободи народа Му от робството, но по Божествен начин. Как щеше да стане това, Мойсей не знаеше. Нещо повече: не знаеше, че не знае и че е неподготвен за такова дело. Бог не можеше да си послужи с човек, употребяващ "юмручното право". Затова приведе в изпълнение плана Си. Мойсей се провали в опита си да помогне на братята си,

ЕДНА ПОБЕДНА ПЕСЕН

Вторият куплет от песента на Мойсей

прибягвайки към отнемата на човешки живот. Трябваше незабавно да избяга от Египет и Бог насочи стъпките му към пустинята. След много преждия стана овчар на мадиамския жрец Йотор. Какъв парадокс - от престолонаследник - овчар!!! Вървейки след овцете, носещ овчарската гега, не можеше вече да упражнява насилие.

Овцете са нежни същества - имат нужда от много грижи, внимание,

любав и сочни пасища, тихи места за водопой. Как ли е можел да се справи някой с тези изисквания в една пустинна местност? А Израел трябваше да премине през пустиня на път за Ханаан. Щеше да има нужда от храна, дрехи, вода и много внимание.

Овцете трябва да бъдат водени търпеливо и много бавно. Израел трябваше да измине разстоянието за 40 дни, а го направи за 40 години! И

през цялото време водачът му трябваше да проявява търпение и кротост към него.

Овцете са страхливи, имат нужда от закрила. Мойсей трябваше да научи изкуството да закриля и пази. Много преждия и опасности щяха да плашат израилевия народ. Най-напред пред очите им се разстлаха водите на морета, а зад тях разгневените бойци на фараона препускаха, за да ги върнат обратно. Племената,

през чиято територия трябваше да преминат, съвсем не бяха приятелски настроени към тях. Дори и когато трябваше да се срещнат със своя Бог, отново се изплашиха.

Цели 40 години продължи образованието на Мойсей, но в края на обучението си той получи "диплома", на която бе написано: "А Мойсей беше човек много кротък, повече от всичките човече, които бяха на земята." (Чис-

ла 12:3)

Освен в "Селскостопанската академия", трябваше да се обучава и в "Семейната". Тук, в пустинята, се запозна със Сепфора - дъщерята на Йотор. Една красива и много разумна млада жена. Тук се родиха децата им, изискващи толкова грижи, внимание и любов... Мойсей щеше да води един народ, който щеше да създава семейства, да отглежда и възпитава деца - и затова трябваше да бъде компетентен при даването на съвети и при вземането на важни решения относно семейните проблеми.

Преди да станем учители, е необходимо да преминем през сериозно обучение, и то на три нива: образование, получено в училище, колеж, институт; образование, получено в църквата - тук всеки е ученик, независимо от възрастта си, и трябва старателно да се обучава; образование, получено от живота - което по естеството си представлява практичното християнство.

Колко търпение е необходимо, докато се стигне до пълноценно обучение. Не напразно Верният Свидетел казва: "Тук е нужно търпението на светиите - на тия, които пазят Божиите заповеди и вярата в Исус" (Откровение 14:12).

Който иска да бъде при кристалното море и да запее песента на Мойсей там, трябва тук да се научи да бъде водач и учител. За постигането на тази цел е нужно безкрайно търпение.

Божиите особени благословения са за онези, които полагат старание при усвояването на практичното християнство!

"... и взе от мясото един камък и тури го за възглавница и легна да спи на онова място..." (Бит. 28:11)

Той беше любимец на майка си. И тази любов стана причина за животна трагедия. Стана причина за омразата на брат му дотолкова, че той обеща да го убие, както убиваше дивеча по полето. Това щеше да стане! Целият дом беше разстроен от безумната постъпка, родена от ненормална майчина любов. Защото и другият ѝ беше син...

Сега той

бягаше за живота си. Никога нямаше да види майка си. А как щеше да се чувства в присъствието на баща си? Измамвал ли си някога най-близките си? Дано не ти се е случвало! Страшно е. Колко много домове живеят сред измами... На полето няма никой. Съвсем сам е. При тази постъпка не може да разчита и на Божията подкре-

па. Как да се помоли преди да легне? Той от дете познава бащиния си Бог.

нието, че нищо не е станало? Ами ако тази нощ е последна? Нали един

бето - и Божиите ангели използваха тази стълба. Слицата и се качваха по нея.

забравяй, че до главата ти, до твоята възглавница, е спусната стълба, по

припомни обещанието и той го изпълни. Бяха минали повече от 30 години! Колко време чакаме да мине, за да изпълним дадено свое обещание към Бога?

А камъкът - той има интересна история. Поскоро има легенда, че този камък бил пренесен в Ерусалим. Оттам бил закаран в Испания. После в Ирландия. Оттам в Шотландия. Твърдяло се, че той е същият, на който сядали шотландските крале, когато ги коронясвали. Но през XIII век английският крал Едуард I след победа над шотландците, го отнесъл в Англия. Днес той се намира под трона в Уестминстър, на който сядат английските крале, когато ги коронясват.

Ветил и днес съществува. На всяко място на планетата. Там, където има грешници в безпътница. Хората с проблеми - те създават Ветил. И ти можеш да бъдеш един от тях.

Материалът е прегоставен от пастор Атанас Гроздев

ВЕТИЛ СЪЩЕСТВУВА И ДНЕС

От дете се моли. А сега - как да го направи? Колко синове на Божии семейства

не могат да се молят

поради грешни стъпки в живота. Може ли да се обърне към Бога след всичко станало?

Слънцето се скрива зад хълмовете. Мракът застила земята. Не е студено и той ще се загърне в дрехата си и така ще заспи. Не само тази вечер - не - много вечери ще спи така, на полето, под звездите, без да повери себе си на бащиния си Бог, когото е оскърбил, както и баща си. Оскърбявал ли си Небесния Бог? И дали си махвал с ръка със съзна-

ден ще се срещнеш с Твореца?

"... и взе един камък от мясото, и го сложи за възглавница, и легна да спи..."

Колко ли време се е въртял?! Умората трудно може да надвие затормозеното съзнание, съвестта. Най-после тя си казва думата и ето - сънят идва.

Той сънува - сънува странен сън. Няма да го забрави до края на живота си. Ще го разказва на синове и внуци. Почти всички сънуваме и... забравяме сънищата. И така трябва. Но има такива, които се помнят. И Яков запомни този сън. Той сънува стълба, издигната от земята до не-

Какво радостна вест! Ангелите са около него. Да го пазят в нощта. И по пътя. И освен това Бог стои на върха на тази стълба не за да го прокълне - о, не! Стои, за да го благослови! И да му обещае, че ще бъде с него. И с потомството му. Завинаги.

Каква милост! Какво е сторил Яков, за да я заслужи? Той, грешникът, никога с нищо не може да заслужи тази милост - проява на вечна любов!

Бил ли си някога отчаян? Обезсърчен, в безпътница, люшкан от житейските вълни без котва, без изглед за някакъв бряг? Лягал ли си

да спиш съвсем самотен

макар край теб да е имало много хора? Никога не

която слизат небесните пратеници, за да те спасят от самия теб!

Окуражен, оживен, сутринта той става. Но не иска да остави на забравата това свято място. Възглавницата му става паметник на Божията благодат към него, грешника. Мястото е било дом Божий, а той не е знаел. Всяко място по земята може да стане Божий дом заради един грешник. Но грешникът е длъжен да не забрави мястото, на което се е срещнал с Бога. Бог даде своето обещание и след като се съмнна започна да го изпълнява. Повече от двадесет години Той го изпълнява. А Яков също обеща нещо. Но проточи изпълнението на обещанието си. Едва след една страшна семейна трагедия Бог му